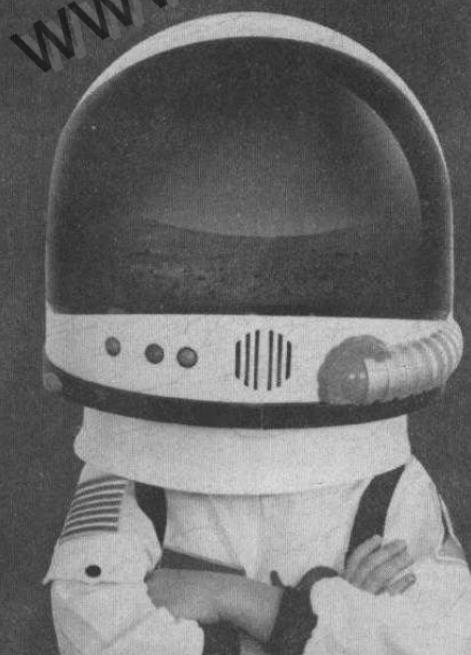

بار سفر بیندیم به سوی مریخ

روح موح

آزاد - مادلی شاهی ترجمه

سرشناسه: روج، مری *Mary Roach*
 عنوان و نام پندتی از بار سفر بین‌النیم به سوی مریخ (راهنمایی برای کودکان) / مری روج
 ترجمه‌ی شادی حامدی آزاد و پرستار محمدعلی جعفری
 مشخصات نشر: تهران انتشارات هفت و نیم، ۱۴۲۰
 مشخصات طاہری ۱۶۱ ص
 شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۳۷۸-۳۳۵۰
 وضعیت فهرست نوبسی قبیلا
 ناداشت، عنوان اصلی: *Packing for Mars: the curious science of life in the void*, c2010.
 موضوع: ریست-شناسی فضایی - به زبان ساده
 شناسه افروزه: حامدی آزاد شادی، ۱۳۹۴، مترجم
 QH434.V
 ردی‌بندی کنکره: ۵۷۱/۹۱۹
 شماره کتاب‌شناسی ملی: ۹۳۳۹۳۵۹
 اطلاعات رکورد کتاب‌شناسی قبیلا

هفت‌تنیم
HAFTTONIM PUBLISHING

با ر سفر بین‌النیم به سوی مریخ

نوبسته: مری روج
 مترجم شادی حامدی آزاد
 و پرستار محمدعلی جعفری
 طراح گرافیک علی ابوالحسن
 امور جاپ علی محمدپور

ناشر هفت و نیم

نوبت چاپ اول، ۱۴۰۲

شماره کان ۷۵۰ نسخه

چاپ و صحافی زعفران

قیمت: ۱۲۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۳۷۸-۳۳۵۰

نشانی: تهران، انتهای بزرگراه ستاری شمال، دوربرگدان به سمت
 ستاری چوب، خیابان اخلاص، پلاک ۱۱ / تلفن: ۰۴۴۸۷۵۶۰۰

www.hafttonim.com / info@hafttonim.com

@hafttonimpub

فهرست

مقدمه / V

۱

قوانین گرانش / ۱۱

۲

پرواز کردن چه حسی دارد؟ / ۲۱

۳

بالا آوردن روی سقف! / ۳۳

۴

آموزش توالتر فشر برای نیزگسالان! / ۴۹

۵

غذاهای عجیب / ۶۳

۶

زنده‌گی بدون حمام! / ۷۹

۷

هم اتاقی‌ها در اتاقی بسیار کوچک / ۹۵

نتیجه گیری / ۱۰۳

مقدمه

برای دانشمندان علوم موشکی، انسان مشکل به حساب می‌آید. ما اعصاب خردکن ترین «ماشینی» هستیم که هر دانشمند علوم موشکی ممکن است با آن سروکار پیدا کند. ما برای کارکردن به غذا و آب و هشت ساعت خواب نیاز داریم. حافظه‌مان تعریفی ندارد. دمدمی مزاج و پیش‌بینی ناپذیریم. در حالی که یک تخته‌مدار یا نازل پیشران پایدار است و توقعی هم ندارد. آن وسیله‌ها غذا نمی‌خورند، نمی‌ترستند، یا یادشان نمی‌رود که محفظه‌ی هوابند را بینندند، و هرگز هم شکایت نمی‌کنند.

اما به نظر من «انسان همان «ماشینی» است که کاوش فضا را این قدر جذاب می‌کند. بدن ما طوری کامل بافته که روی سیاره‌ای با هوا و آب جاری و گرانش فراوان زنده بمانیم و کامیاب بشویم. در فضای هیچ یک از این چیزها وجود ندارد. بنابراین پیدا کردن راه‌هایی برای ناسا و سالم نگهداشتن فضانوردان چالش بزرگی است.

مهندسان فضایی باید درباره‌ی هر چیزی که قرار است به فضا بروند دوباره فکر کنند و آن‌ها را باز طراحی کنند. نه فقط موتورها و فیوزها و موشک‌ها، بلکه همه‌ی اشیای ساده‌ای که اینجا روی زمین وجودشان برای ما این قدر بدیهی است؛ تخت، توالت، دوش حمام، خودکار، نمکدان! بدون گرانش، ساده‌ترین اعمال انسانی را باید از نو یاد بگیریم؛ چطور از یک سمت اتاق به سمت دیگر شم برویم، چطور سوپ بخوریم، چطور موهایمان را بشوییم. بسیاری از این تمرین‌ها و باز طراحی‌ها در پایگاه فضایی جانسون ناسا در شهر هیوستن تکزاس یا اطرافش اتفاق می‌افتد. هوایپماهای خاصی در ناسا

طوری پرواز می‌کنند که حس شناوری‌بودن در بی‌وزنی ناشی از نبود گرانش را برایتان شبیه‌سازی می‌کنند. استخر بسیار عظیمی هست با نمونه‌های کپی شده از استگاه فضایی بین‌المللی داخل آن، تا فضانوردان بتوانند با پوشیدن لباس فضایی شان در آب شناور باشند و راه‌پیمایی فضایی را تمرین کنند. نمونه‌هایی از کپسول‌های فضایی و حمام‌های فضایی هم وجود دارند و همچنین شبیه‌ساز بسیار بزرگی که به فضانوردان امکان می‌دهد پارک کردن کپسولی فضایی با سرعت ۳۷,۰۰۰ کیلومتر در ساعت را تمرین کنند. با بازدید این مکان‌ها و این تجهیزات، به نوعی می‌توان بدون ترک کردن زمین فضارا دید. و این کاری است که ما می‌خواهیم انجام بدهیم.